

ΚΙΝΗΜΑ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ

Γραφείο Τύπου

Αθήνα, 2 Ιουλίου 2015

**ΟΜΙΛΙΑ
ΓΙΩΡΓΟΥ Α. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΩΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΩΝ
ΑΘΗΝΑ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΚΟΤΖΙΑ, 2 ΙΟΥΛΙΟΥ 2015**

Αγαπητές φίλες, αγαπητοί φίλοι,

Βρισκόμαστε σήμερα εδώ, γιατί η Πατρίδα μας χρειάζεται.

Αγωνιούμε όλοι για την Ελλάδα και τον Ελληνισμό.

Αγωνιούμε για τον συνταξιούχο και τον άνεργο, τη μητέρα, τα παιδιά, τη λειτουργία των νοσοκομείων μας, τον τουρισμό μας, την ελληνική επιχείρηση.

Όλοι αναζητούμε μια ελπίδα, μια διέξοδο.

Φίλες και φίλοι,

Το 2010, όταν αναλάβαμε την εξουσία στη χώρα, δεν αρνηθήκαμε τις ευθύνες μας - και το γνωρίζετε εσείς καλά, καλύτερα από κάθε άλλον.

Ποτέ δεν διστάσαμε, ποτέ δεν δειλιάσαμε, ποτέ δεν κρυφτήκαμε.

Έτσι και τώρα, μπροστά στις πρόκληση μιας ολικής κατάρρευσης, δεν θα αρνηθούμε τις ευθύνες μας.

Δεν θα διστάσουμε, δεν θα δειλιάσουμε, δεν θα κρυφτούμε.

Γιατί εμείς, σε αντίθεση με άλλους, προτάξαμε το εθνικό συμφέρον - όχι το κομματικό, για να διασφαλίσουμε τα αυτονόητα.

Καλέσαμε όλους - και την αντιπολίτευση - να στηρίξουν στην πιο κρίσιμη στιγμή.
Δεν το έκαναν.

Και σηκώσαμε εμείς το βάρος, αναλάβαμε ευθύνες που δεν μας ανήκαν, για να μη δούμε σκηνές όπως αυτές που βλέπουμε σήμερα, να μη δούμε εικόνες που μας πληγώνουν.

Ναι, το 2010, αυτά αποφύγαμε με τις αποφάσεις μας.

Αποφύγαμε αυτά και πολύ χειρότερα, γιατί τότε χρεοκοπία θα σήμανε να στερηθούν όλοι, ολόκληρους τους μισθούς και τις συντάξεις.

Αλλά σηκώσαμε το βάρος, πατριωτικά, με βούληση και τόλμη.

Την Κυριακή, η Πατρίδα μας καλεί.

Εδώ που ήρθαν τα πράγματα, μας καλεί να την κρατήσουμε στη ζωή.

Γιατί μόνο έτσι μένει ζωντανή και η ελπίδα για κάτι καλύτερο.

Πάνω στα αποκαΐδια μίας εθνικής τραγωδίας,

Πάνω στα αποκαΐδια της μαζικής φτωχοποίησης σε ποσοστά που ούτε διανοούμεστε σήμερα,

Δεν θα υπάρχει ελπίδα.

Μόνο αποκαΐδια.

Και τότε, ο διχασμός θα είναι το βέβαιο επακόλουθο.

Η ελπίδα, σε αυτές τις ιστορικές στιγμές, είναι στο εθνικά υπεύθυνο ΝΑΙ.

Η καταστροφή, στο εθνικά ανεύθυνο ΟΧΙ.

Φίλες και φίλοι,

Η απάντηση στην οδύνη του ενός και πλέον εκατομμυρίου ανέργων, δεν μπορεί να είναι μία τραγωδία δύο, τριών και τεσσάρων εκατομμυρίων ανέργων.
Γιατί εκεί θα μας οδηγήσει ένα ΟΧΙ.

Η απάντηση στο οδυνηρό 30% των συνανθρώπων μας που ζουν στα όρια της φτώχειας, δεν είναι να γίνουν 60%, 70%.
Γιατί εκεί θα μας οδηγήσει ένα ΟΧΙ.

Η απάντηση στην ύφεση 25% τα τελευταία έξι χρόνια, δεν μπορεί να είναι κι ύφεση 30%, άμεσα, σε ένα χρόνο.
Δεν μπορεί να είναι το ολικό, εφιαλτικό black out στην κίνηση της αγοράς.
Γιατί εκεί θα μας οδηγήσει το ΟΧΙ.

Η απάντηση στο μειωμένο εισόδημα, δεν μπορεί ποτέ να είναι το κλείσιμο των τραπεζών, οι περιορισμοί αναλήψεων ή το κούρεμα καταθέσεων.
Ούτε τελικά, η απώλεια των κόπων μιας ζωής και μηδέν εισόδημα.

Η απάντηση στη μειωμένη σύνταξη, δεν είναι ελάχιστη ή καθόλου σύνταξη.

Γιατί εκεί οδηγούμαστε.

Η απάντηση στην ανέχεια πολλών, δεν είναι η ανέχεια όλων.

Κάποτε,

Όταν εμείς πέφταμε στην αρένα με τα θηρία των αγορών, για να βάλουμε πλάτη στη χώρα να μην καταρρεύσει,

κάποιοι μας έλεγαν "κινδυνολογείτε".

"Τρομοκρατείτε τον κόσμο", μας έλεγαν.

"Δεν θα γίνει και τίποτα, αν βάλετε μπουρλότο", μας έλεγαν.

Εύκολα λόγια.

Τζάμπα μαγκιές.

Στα ζάρια η τύχη ενός ολόκληρου λαού.

Ζούμε σήμερα ήδη τα αποτελέσματα της ανεύθυνης ζαριάς.

Φίλες και φίλοι,

Όσοι από το 2010 πήραμε τις δυσκολότερες αποφάσεις της ζωής μας για να κρατήσουμε τη χώρα όρθια,

ούτε τρελοί ήμασταν,
ούτε παρανοϊκοί,
ούτε δοσίλογοι, όπως έλεγαν και λένε κάποιοι πατριδοκάπηλοι.

Να αποφύγουμε τα χειρότερα, τα πολύ χειρότερα, θέλαμε.
Και να κρατήσουμε ζωντανή την ελπίδα για ένα καλύτερο αύριο.

Σήμερα, όλη η Ελλάδα ζει αυτά που ματώσαμε να αποφύγουμε.

Κλειστές τράπεζες.
Εξοντωτικοί έλεγχοι στη διακίνηση χρημάτων.
Ουρές ντροπής για ελάχιστα μόνο χρήματα από τη σύνταξη.
Θανάσιμα πλήγματα στο εμπόριο, στην αγορά, τον τουρισμό μας.
Αδυναμία εκατοντάδων χιλιάδων συμπολιτών μας να έχουν πραγματική πρόσβαση στα χρήματά τους, στις αποταμιεύσεις τους, στους κόπους μιας ζωής.

Κι ακόμα δεν είδαμε τίποτα.

Κι ακόμα δεν ζήσαμε τίποτα.

Όσοι από το 2010 σηκώσαμε στις πλάτες μας τη χώρα,
γίναμε οι αγαπημένοι στόχοι κάθε παρασιτικού συμφέροντος,

κάθε φασίστα,
κάθε εθνοκάπηλου,
κάθε σαλεμένου εκπροσώπου του μεσαίωνα της επιστροφής στη δραχμή.

Αλλά και όλων αυτών που πότισαν με μύθους και διχασμό την ελληνική κοινωνία από το 2010.

Όλων αυτών που εξέθρεψαν το τέρας της δημαγωγίας που απειλεί πλέον την ίδια την υπόσταση της Πατρίδας μας.

Επιχείρησαν το πολιτικό μας λιντσάρισμα.

Τεράστιο το προσωπικό και το πολιτικό κόστος.

Δεν με νοιάζει.
Ποτέ δεν με ένοιαζε.
Ποτέ δεν το υπολογίσαμε.

Ποτέ δεν σκέφθηκα ότι θα μπορούσα να λιποτακτήσω και να αφήσω απροστάτευτη την Ελληνική κοινωνία από μια καταστροφή.

Ποτέ δεν σκέφθηκα να κάνω επαναστατική γυμναστική στην πλάτη του Ελληνικού λαού.

Ποτέ δεν σκέφθηκα το πολιτικό κόστος.

Γνώριζα, ήξερα τι θα πει πραγματική οικονομική καταστροφή, χρεοκοπία και γενικευμένη πτώχευση.

Είχα ανατριχιάσει με τα συναισθήματα γνωστών και φίλων, που τα είχαν βιώσει σε άλλες εποχές, παλαιότερες και μου τα έλεγαν.

Ήθελαν να ξεχάσουν. Είναι ανθρώπινο.

Δεν ήθελα να τα ζήσει ποτέ κανείς άνθρωπος, οπουδήποτε στον κόσμο.

Πήρα αποφάσεις για να μην φτάσουμε ως εκεί.

Δεν μετανιώνω.
Θα τις ξανάπαιρνα.

Ένα μόνο με θλίβει:

Όποιοι ήθελαν, ας συνέχιζαν να χτυπούν εμένα, εμάς.

Ο Ελληνικός λαός, τι τους έφταιγε;

Πώς είναι δυνατόν να του συμπεριφέρονται έτσι;

Ως εδώ.
Ως εδώ και μη παρέκει.

Γι' αυτό είμαστε εδώ, φίλες και φίλοι,

Γιατί θέλουμε να διαδηλώσουμε την αποφασιστικότητά μας να συνεχίσουμε τη μάχη για την Πατρίδα.

Να καλέσουμε κάθε δημοκράτη πολίτη, να ενώσει και τη δική του φωνή με τη δική μας, για να υπερασπιστούμε τη Δημοκρατία, την Πατρίδα, τους Έλληνες, το δημόσιο συμφέρον.

Να ενώσουμε τις φωνές μας και να κάνουμε τη ρήξη.

Όχι ρήξη μεταξύ των Ελλήνων.

Όχι διχασμό με ψευδοδιλλήματα μεταξύ μνημονιακών και αντιμνημονιακών.

Ρήξη με τα κακώς κείμενα στη χώρα μας.

Αυτά που μας ανάγκασαν να ζητάμε βοήθεια από τους εταίρους μας.

Ρήξη με κατεστημένα και μια οικονομία παρασιτική.

Ρήξη με αντιλήψεις που θέλουν τον Έλληνα να ζητιανεύει για αυτό που δικαιούται, με το ρουσφέτι, το μέσο, την πελατειακή μιζέρια που κρατά τον πολίτη όμηρο και την πατρίδα εξαρτημένη.

Προοδευτικός, αριστερός, δημοκράτης σημαίνει ρήξη με το κατεστημένο.

Τότε μόνο δεν θα έχουμε ανάγκη δανειστών.

Τότε και μόνο.

Εμείς αυτό ξεκινήσαμε, αυτή τη ρήξη ξεκινήσαμε, για αυτό μας χτύπησαν.

Γιατί εμείς έχουμε γνώση, έχουμε πίστη, είμαστε αφοσιωμένοι σε έναν ιερό σκοπό.

Να υπηρετήσουμε την Πατρίδα.

Να βροντοφωνάξουμε:

Θέλουμε ενότητα, όχι διχασμό.

Θέλουμε συνεννόηση, όχι ιδεοληψίες και δογματισμούς.

Θέλουμε οι υγιείς δημοκρατικές πολιτικές δυνάμεις της χώρας, να δώσουν όλο τους το είναι για να βγει η χώρα από το αδιέξοδο, και να αφιερωθούμε στις μεγάλες αλλαγές, τις μεγάλες προοδευτικές αλλαγές που έχει πραγματικά ανάγκη ο τόπος.

ΤΩΡΑ, ΟΧΙ ΑΥΡΙΟ.

Γι' αυτό, φίλες και φίλοι,

Θέλω να σας ευχαριστήσω για τη συμμετοχή σας σε αυτήν την πρόκληση τούτη τη στιγμή, που είναι μια από τις πιο κρίσιμες στη νεότερη ιστορία της χώρας.

Και να απευθύνω ύστατη έκκληση:

Όσοι έχουν την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας, και όλοι μαζί, έχουν - έχουμε χρέος, να οργανώσουμε και ένα σχέδιο για την ομαλή πορεία της χώρας.

Να βάλουμε την Πατρίδα μπροστά από ο,τιδήποτε άλλο.

Φίλες και φίλοι,

Πολλοί μιλούν για πατριωτισμό.

Τι σημαίνει όμως πατριωτισμός, όταν ποτέ άλλοτε μετά τον πόλεμο, όσο τώρα, δεν βρεθήκαμε τόσο κοντά στο να χάσουμε όλα όσα κατακτήθηκαν τα τελευταία 70 χρόνια; Ποτέ άλλοτε η Ελλάδα δεν ήταν τόσο απομονωμένη διεθνώς όσο είναι σήμερα. Και η απομόνωση σημαίνει αδυναμία - όχι δύναμη.

Μέρα με τη μέρα βλέπουμε τους φίλους της Ελλάδας να την εγκαταλείπουν, γιατί δεν μπορούν να κατανοήσουν τις επιλογές της κυβέρνησης.

Πατριωτισμός σημαίνει ένταξη της Κύπρου στην ΕΕ, και όλα αυτά που καταφέραμε επειδή είμασταν στο σκληρό πυρήνα της Ένωσης.

Διαθέταμε - και αξιοποιήσαμε, όλα τα ερείσματα μας.

Τι σημαίνει πατριωτισμός όταν ποτέ άλλοτε η χώρα δεν βρέθηκε να κάνει επιλογές που μόνο χώρες του τρίτου κόσμου έχουν κάνει;

Τι σημαίνει πατριωτισμός όταν ποτέ άλλοτε η χώρα δεν υποχρεώθηκε να κρατήσει κλειστές τις τράπεζές της και να επιβάλλει περιορισμούς στις αναλήψεις καταθέσεων;

Κάποιοι μιλούν δήθεν πατριωτικά ενάντια στην εξάρτηση.

Τι σημαίνει πατριωτισμός εάν φύγουμε από το ΕΥΡΩ;

Ή εάν ασφυκτιά η οικονομία μας με χρεοκοπία εντός του Ευρώ;

Θα είμαστε την επομένη ακόμα πιο εξαρτημένοι.

Θα αναζητούμε δάνεια αλλά θα έχουμε όρους δανεισμού ακόμα χειρότερους.

Θα φαινόμαστε ζητιάνοι σε μια παγκόσμια αγορά που δεν μας εμπιστεύεται.

Ο πλούτος της χώρας, όχι μόνον δεν θα μπορεί να κρατικοποιηθεί, όπως ισχυρίζονται ψευδώς κάποιοι, αλλά θα εκπιοηθεί σε ξένα συμφέροντα για ένα κομμάτι ψωμί.

Μια ματιά σε πρόσφατα παραδείγματα της ιστορίας, είναι αποκαλυπτικά.

Και βέβαια, ποιος μας διαβεβαιώνει ότι δεν κινδυνεύει η θέση της Ελλάδας στο ΕΥΡΩ;

Μήπως αυτοί που έλεγαν ότι δεν θα κλείσουν με τίποτα οι τράπεζες;

Ποιος μας διαβεβαιώνει ότι δεν θα κουρευτούν καταθέσεις;

Μήπως αυτοί που ορκιζόντουσαν ότι δεν θα υπάρξουν capital controls και δύο ώρες μετά τα υπέγραψαν;

Η αλήθεια είναι ότι όσοι κοβόντουσαν για την ύφεση και τις συντάξεις, έφεραν ξανά την ύφεση με τις πολιτικές τους από την πίσω πόρτα και σήμερα διαλύουν την αξιοπρέπεια των συνταξιούχων.

Όσοι θα έσκιζαν τα μνημόνια, πρότειναν τελικά στους εταίρους μας επέκταση του μνημονίου και στη συνέχεια, μόλις χθες, νέο τρίτο μνημόνιο.

Τι επιβεβαιώνουν έτσι;

Ότι η χώρα έχει ακόμη την ανάγκη της στήριξης των δανειστών.

Όπως το 2010.

Απλά τότε η κατάσταση ήταν πολύ χειρότερη.

Πολύ πιο επικίνδυνη για τη χώρα.

Ενώ όταν ανέλαβαν την κυβέρνηση, είχαν και το ηθικό πλεονέκτημα, και πρωτογενές πλεόνασμα, και αρχικά τη συμπάθεια των λαών της Ευρώπης, ακόμα και των κυβερνήσεων, έχοντας πλέον επίγνωση και των δικών τους πολλών και μεγάλων λαθών.

Αντί να αξιοποιήσουν το θετικό αυτό περιβάλλον, τα διέλυσαν όλα.

Όλες οι ελπίδες που στήριξαν οι πολίτες στην κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, διαψεύστηκαν μέσα σε πέντε μήνες.

Εμείς δεν χαιρόμαστε για αυτό. Εμείς δεν ποντάραμε όπως άλλοι στην λογική της 'αριστερής παρένθεσης'.

Γιατί όταν αποτυγχάνει μια κυβέρνηση, αποτυγχάνουν όλοι οι Έλληνες.

Και σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες, πιο πολύ ζημιώνονται αυτοί που λόγω της κρίσης βρίσκονται σε πιο δύσκολες συνθήκες.

Φίλες και φίλοι,

Το 2010 και 2011, λοιδωρηθήκαμε όσο καμία κυβέρνηση για τις αποφάσεις μας.

Γιατί πιστεύαμε ότι το καθήκον μας είναι να προτάξουμε το συμφέρον της χώρας από τα κομματικά συμφέροντα.

Αγωνίστηκα να εξασφαλίσω συναινέσεις στο εσωτερικό της χώρας αλλά άκουγα ότι υπήρχαν λύσεις στα Ζάππεια ή στην Αργεντινή.

Και δήθεν, τζάμπα χρήμα στη Ρωσία, την Κίνα, τον Αραβικό κόσμο.

Τα αδέρφια μας οι Κύπριοι, βρέθηκαν αντιμέτωποι με τα ψέματα αυτών των μύθων, δυστυχώς.

Εμείς όμως, ακόμη ζούμε με μύθους.

Έλεγα και στους Ευρωπαίους ότι το πρόβλημα δεν είναι μόνο ελληνικό και η φωτιά που απειλεί την Ελλάδα θα μεταδοθεί και σε εσάς.

Άργησαν πολύ να το καταλάβουν.

Άργησαν πολύ να πάρουν τις σωστές αποφάσεις.

Άργησαν τόσο, που τελικά η κρίση παρέσυρε και άλλες χώρες που είχαν προβλήματα παρόμοια με τα δικά μας.

Είναι πολλά τα λάθη και οι παραλείψεις των Ευρωπαίων και αυτό το ήξεραν.

Μίλησα για ευρωμόλογα και δεν τα δέχτηκαν.

Μίλησα για δημόσιες επενδύσεις σε μια πράσινη ευρωπαϊκή οικονομία. Δεν τα ήθελαν.

Μίλησα για ΕΡΑΣΜΟΥΣ για τους άνεργους. Το δέχτηκαν αλλά ακόμα να υλοποιηθεί.

Μίλησα για ισχυρή παρέμβαση της ΕΚΤ στις αγορές το 2010. Τελικά έγινε το 2012.

Ζήτησα μικρότερη λιτότητα και μεγαλύτερη έμφαση στις προοδευτικές αλλαγές. Δεν το κατάλαβαν.

Μαζί λοιπόν με τις θυσίες των Ελλήνων, ο Πρωθυπουργός είχε και το ηθικό πλεονέκτημα ότι οι Ευρωπαίοι ήταν έτοιμοι να κάνουν αλλαγές.

Όμως όλα αυτά χάθηκαν, γιατί τα λάθη της κυβέρνησης στις διαπραγματεύσεις μας έφεραν στο απόλυτο αδιέξοδο.

Έστω και τώρα είναι ώρα να αντιληφθεί ο Πρωθυπουργός ότι είναι Πρωθυπουργός όλων των Ελλήνων, ακόμη και αυτών που δεν τον ψήφισαν.

Να πάψει να κάνει επιλογές ως Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ.

Το ζητούμενο δεν είναι να διασφαλίσει την Ενότητα του ΣΥΡΙΖΑ.

Ούτε και το δικό του αύριο.

Πολώνοντας τον Ελληνικό λαό.

Το διακύβευμα είναι εθνικό.

Έχει χρέος να διασφαλίσει την ενότητα και την προοπτική της χώρας.

Γιατί μόνο έτσι μπορεί να βοηθήσει αυτούς που πραγματικά έχουν ανάγκη.

Από την πρώτη στιγμή που ανέλαβε τα καθήκοντά του – παρά τη διαφωνία μας για την επιλογή του να στηριχτεί στις δυνάμεις της αντιευρωπαϊκής ακροδεξιότητας - είπαμε δημόσια ότι θα στηρίξουμε την προσπάθειά του να εξασφαλίσει μια συμφωνία για τη χώρα.

Μια συμφωνία που θα οδηγήσει σε μικρότερα πλεονάσματα, που θα εξασφαλίζει τις θετικές αποφάσεις για το χρέος, που θα διασφαλίζει την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας.

Έναντι ενός σχεδίου μεταρρυθμίσεων στην οικονομία, στους θεσμούς, στο κράτος, έτσι ώστε η χώρα να αντιμετωπίσει τις πραγματικές αιτίες που μας οδήγησαν στην κρίση.

Μεγάλες Αλλαγές, που θα ανέτρεπαν τις παθογένειες του πελατειακού, παρασιτικού πολιτικο-οικονομικού συστήματος.

Αυτή ήταν η αναγκαία προϋπόθεση για να μπορέσει η χώρα να ξεφύγει από τον φαύλο κύκλο της αβεβαιότητας, στην οποία οδηγήθηκε από τις ανεύθυνες και αδιέξοδες επιλογές της κυβέρνησης Σαμαρά, που μετά τις ευρωεκλογές σχεδίαζε με επιμέλεια την "αριστερή παρένθεση".

Μιας αβεβαιότητας που απειλούσε - και απαιλεί, τις κατακτήσεις που πραγματοποιήθηκαν με τις θυσίες των Ελλήνων τα τελευταία 5 χρόνια.

Γιατί η Ελλάδα κατάφερε και τα ελλείμματα της να μηδενίσει και να περάσει σε μικρούς αλλά θετικούς ρυθμούς ανάπτυξης.

Απέτυχε όμως η κυβέρνηση Σαμαρά εκεί που πέτυχαν άλλες χώρες, όπως η Ιρλανδία και η Πορτογαλία.

Να κάνουν τις αναγκαίες αλλαγές, ώστε να μην εξαρτώνται από τους θεσμικούς δανειστές, αλλά να μπορούν να στηρίζονται στις δικές τους δυνάμεις.

Κοινός παρονομαστής των επιλογών και της κυβέρνησης Σαμαρά και της κυβέρνησης Τσίπρα, η αποφυγή ανάληψης πολιτικού κόστους.

Εν τέλει, η αναξιοπιστία του πολιτικού συστήματος.
Έτσι, φτάσαμε εδώ.

Αλλά, φίλες και φίλοι,

Ποιος πληρώνει σήμερα την ανικανότητα και τη λιποταξία και της προηγούμενης και της σημερινής κυβέρνησης, της Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ;

Όλοι οι πολίτες, η κοινωνία και η οικονομία.

Κυρίως όμως οι πιο αδύνατοι,
οι φτωχοί που δεν έχουν ούτε χρήματα, ούτε κάρτες,
οι συνταξιούχοι που λιποθυμούν στις ουρές για 50 ευρώ, όταν βέβαια έχουν πιστωθεί οι συντάξεις τους,
οι αγρότες, οι άνθρωποι του μόχθου,
οι μικροί και μεσαίοι επιτηδευματίες και επιχειρηματίες μαζί με τους εργαζόμενούς τους,
που βλέπουν να στραγγαλίζονται οικονομικά και να καταστρέφονται, οι εξαγωγείς που χάνουν τις αγορές.

Με το ΟΧΙ τιμωρούμε αυτούς, τους αδύναμους, τη μεσαία τάξη, το μικρομεσαίο επιχειρηματία.

Με το ΝΑΙ στέλνουμε μήνυμα και για την ανικανότητα της προηγούμενης και της σημερινής κυβέρνησης.

Και μπορούμε να ανοίξουμε το δρόμο για μεγάλες πολιτικές αλλαγές.

Όχι για καταστροφή.

Γιατί να έχουν πρόβλημα οι έχοντες, αυτοί που έχουν χρήματα στο εξωτερικό και ρευστότητα στο εσωτερικό;

Αυτοί που η «πρώτη φορά αριστερά Κυβέρνηση» θέλει να φορολογήσει με 15% και να τους αμνηστεύσει για το μαύρο χρήμα της Ελβετίας, του Λουξεμβούργου, της Γερμανίας και της Αγγλίας.

Αντιθέτως, μερικοί από αυτούς επιχαίρουν, αφού θα μπορούν αύριο να αγοράσουν πάμφθυνα τα πάντα, τη χώρα όλη, εμφανιζόμενοι μάλιστα ως εθνικοί ευεργέτες.

Αυτό δεν είναι αριστερά, ντροπιάζουν τις αρχές και τις αξίες της αριστεράς, συμπορευόμενοι με αντιευρωπαίους και εθνικιστές,

σε βάρος της Δημοκρατίας, των κοινωνικών δικαιωμάτων και του κόσμου της εργασίας.

Παίζοντας αντικειμενικά το παιχνίδι των κύκλων της πιο σκληρής Ευρωπαϊκής συντήρησης, που θέλει την Ελλάδα εκτός ευρωζώνης και Ε.Ε. και που για πρώτη φορά τολμά επί Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ – ΑΝΕΛ να το λέει καθαρά.

Ιστορικά, η αριστερά και η Δημοκρατική παράταξη στη χώρα μας, ταυτίστηκαν με υψηλές ανθρώπινες και κοινωνικές αξίες.

Κυρίως ταυτίστηκαν με την αλήθεια έναντι του λαού, άσχετα από λάθη, αναγνωρίζοντας και αναλαμβάνοντας τις ευθύνες τους.

Σήμερα, αντί για αλήθειες, ουσιαστική διαπραγμάτευση και ανάληψη των αναγκαίων ευθυνών, έχουμε χονδροειδή προπαγάνδα, επικοινωνία για την επικοινωνία και μόνο επικοινωνία, απόκρυψη της αλήθειας.

Έφτασαν δυστυχώς στο σημείο, ακόμα και να επιχειρούν να υποκλέψουν την ψήφο των Ελλήνων και να φαλκιδεύσουν τη γνησιότητα της λαϊκής ετυμηγορίας, δίνοντας μόνο μία εβδομάδα στο λαό να ενημερωθεί για να αποφασίσει.

Βάζοντας δυσνόητο ερώτημα και προτάσσοντας το ΟΧΙ, που κομματικά τους βολεύει.

Παίζοντας στα ζάρια το εθνικό, το δημόσιο και το λαϊκό συμφέρον.

Με αυτόν τον τρόπο και υπό τις συνθήκες που διοργανώνουν και μεθοδεύουν το δημοψήφισμα, στην πράξη ευτελίζουν μια κορυφαία δημοκρατική διαδικασία έκφρασης του λαού, για μείζονος σημασίας εθνικό και κοινωνικό ζήτημα.

Προσφέρουν πολύ κακή υπηρεσία στη Δημοκρατία και τους θεσμούς της.

Βάζουν σε δημοψήφισμα τις προτάσεις των εταίρων, προτείνουν ΟΧΙ και λένε ότι έτσι διαπραγματεύονται.

Γιατί δεν έβαλαν σε δημοψήφισμα τη δική τους πρόταση, που έχει και την υπογραφή του κ. Τσίπρα, με μέτρα 8 δις, αν ήθελαν αληθινά να διαπραγματευθούν;

Και η δική τους πρόταση δεν μειώνει άμεσα και έμμεσα μισθούς και συντάξεις;

Για ποια αντίσταση μιλάνε;

Και ψεύδεται, δυστυχώς, ο Πρωθυπουργός, όταν λέει ότι έκλεισαν οι εταίροι τις τράπεζες λόγω του δημοψηφίσματος.

Δηλαδή, ως πίεση στον έλληνα ψηφοφόρο.

Ψεύδεται ο Πρωθυπουργός, γιατί αυτός τις έκλεισε τις τράπεζες.

Ήξερε πολύ καλά ότι στις 30 Ιουνίου τελειώνει το πρόγραμμα.

Ήξερε πολύ καλά ότι δεν μπορούσε ο Ντράγκι να συνεχίσει την χρηματοδότηση των ελληνικών τραπεζών χωρίς πρόγραμμα.

Και αντί να φροντίσει να βρεθεί συμφωνία, άφησε να εξαντληθεί ο χρόνος - και να βρεθεί η χώρα με κλειστές τις τράπεζες.

Μάλλον για αυτό πήγε σε δημοψήφισμα.

Για να πετάξει το μπαλάκι αλλού.

Κοροϊδεύουν, υπεκφεύγουν, λιποτακτούν, δραπτετεύουν.

Υποκρίνονται τους δήθεν επαναστάτες και ψεύδονται συνειδητά.

Αντί να παρουσιάσουν στους δανειστές ένα σχέδιο ουσιαστικών μεταρρυθμίσεων, η χώρα επέστρεψε σε πελατειακές πρακτικές, γνώριμες από την εποχή που το πελατειακό κράτος βρισκόταν στο απόγειό του.

Αντί για ένα ολοκληρωμένο σχέδιο για τη χώρα, ακούγαμε να γίνεται συνεχώς αναφορά στην ανάγκη για μια πολιτική συζήτηση η οποία ως δια μαγείας θα έλυσε τα οικονομικά προβλήματα της χώρας.

Και όταν βρέθηκαν αντιμέτωποι με το δίλημμα μιας συμφωνίας που θα απέρριπτε ο ΣΥΡΙΖΑ, αντί να αναλάβουν την ευθύνη για το αποτέλεσμα των διαπραγματεύσεων, ζήτησαν τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος με την πρόταση προς τους πολίτες να καταψηφίσουν μια συμφωνία, η οποία πλέον δεν υπάρχει, αφού η χώρα ήδη βρίσκεται εκτός προγράμματος.

Τώρα λοιπόν, είναι ξεκάθαρο ότι το ερώτημα στο δημοψήφισμα δεν είναι ναι ή όχι στη συμφωνία, αλλά ναι η όχι στο Ευρώ.

Ένα ΟΧΙ την Κυριακή θα σημάνει νέα διαπραγμάτευση τη Δευτέρα. Αλλά θα είναι διαπραγμάτευση για την έξοδό μας από το ΕΥΡΩ.

Ακόμη χειρότερα, ναι η όχι στην Ευρώπη.

Από την πρώτη στιγμή υποστήριξα ότι η προσφυγή στο λαό, είναι ό,τι πιο δημοκρατικό.

Αυτή την άποψη υπηρετώ και υποστηρίζω από παλιά.

Πρότεινα προεκλογικά το Γενάρη ένα δημοψήφισμα μετά την διαπραγμάτευση με τους εταίρους.

Αν τότε είχε ανακοινωθεί θα είχε ισχυρό διαπραγματευτικό ατού η κυβέρνηση. Δεν είχε την διαπραγματευτική διορατικότητα. Θα γνώριζαν οι εταίροι ότι το αποτέλεσμα της διαπραγμάτευσης θα έπρεπε να περάσει από τον Ελληνικό λαό. Τι πιο ισχυρό; Δεν το έκανε.

Όπως και το ερώτημα που πρέπει να τίθεται στους πολίτες πρέπει να είναι καθαρό.

Το 2011 πρότεινα σε δημοψήφισμα μια συμφωνία που περιελάμβανε χρηματοδότηση και μείωση του χρέους έναντι προϋποθέσεων.

Και πήρα στάση θετική.

Τότε πολλοί εναντιώθηκαν στην απόφαση μου αυτή, τόσο στο εξωτερικό όσο και στο εσωτερικό.

Ο κ. Τσίπρας τότε έλεγε ότι η απόφαση μου αυτή είναι τρικ για να μείνω στην εξουσία. Ότι οδηγεί τη χώρα στη χρεοκοπία.

Σήμερα ανακάλυψε τις αρετές της ετυμηγορίας του λαού.

Δεν είχε όμως το θάρρος να διαπραγματευτεί μια συμφωνία.

Και να τη φέρει και να την υπερασπιστεί.

Και κατάφερε ο ίδιος να φέρει τη χώρα σε σημείο και επισήμως να χρεοκοπήσει.

Με απρόβλεπτες συνέπειες για την Ελλάδα.

Φάνηκε η γύμνια τους.

Γιατί δεν χρειάστηκε να καταργηθεί τα μνημόνιο ούτε με "ένα άρθρο".
Τελείωσε από μόνο του.

Τώρα η κυβέρνηση δεν δεσμεύεται από καμία συμφωνία.
Μπορεί, λοιπόν, να υλοποιήσει όλες τις υποσχέσεις της.

Τώρα όμως, που συναντήθηκε για πρώτη φορά στην ιστορία της με τη σκληρή
πραγματικότητα, ξέρει ότι δεν μπορεί να κάνει το παραμικρό.

Με το ΝΑΙ την Κυριακή, κερδίζουμε τη στήριξη των λαών της ΕΕ.
Όσο για το πρόγραμμα - ήδη υπάρχουν προτάσεις - όπως αυτή του ΔΝΤ - για το κούρεμα
του χρέους.
Και άρα με το ΝΑΙ κερδίζουμε μια νέα προοπτική. Το κούρεμα, με ομοφωνία, και με
σίγουρη την παραμονή μας στο ΕΥΡΩ.
Το όχι, χρεοκοπία, έξοδο από το ΕΥΡΩ και κλειστές οι αγορές στην Ελλάδα.
Το δε ιδιωτικό χρέος σε ΕΥΡΩ, ενώ εμείς θα διαθέτουμε δραχμές.

Με αίσθημα ευθύνης απέναντι στη χώρα και στον Ελληνικό λαό, στον οποίο απευθύνομαι
πάντα με ειλικρίνεια, καλώ την κυβέρνηση να επανεκτιμήσει τη σοβαρότητα της
κατάστασης.
Να αλλάξει πολιτική στάση.
Και να ζητήσει αμέσως επανέναρξη των διαπραγματεύσεων με στόχο την επίτευξη μιας
συμφωνίας.
Πράγμα εφικτό, ακόμη και τώρα.

Καλώ και τους εταίρους, να ανταποκριθούν στην κρισιμότητα των στιγμών για την Ελλάδα
και την Ευρώπη.
Να λάβουν σοβαρά υπόψη και τα δικά τους μεγάλα λάθη, για τα οποία από την πρώτη
στιγμή είχα μιλήσει.
Θέλουν και αυτοί όπως θέλουμε και εμείς να φύγουμε από την ανάγκη δανεισμού.
Να βγούμε στις αγορές, όπως η Πορτογαλία, η Ιρλανδία και η Κύπρος.

Διαφωνούμε όμως - πολλές φορές - στο πως.

Στόχος μας να υπάρξει μια συμφωνία, η οποία θα στηρίξει τις αναπτυξιακές προοπτικές
της χώρας, θα απαντά στο πρόβλημα του χρέους και θα διασφαλίζει μια βιώσιμη πορεία
για τη χώρα και τους Έλληνες.

Καλώ τους εταίρους μας να εγκαταλείψουν την γενικευμένη επιλογή της λιτότητας και να
δώσουν προτεραιότητα στις αναγκαίες, μεγάλες αλλαγές που χρειάζεται η χώρα.
Και στην ανάπτυξη.

Ιδιαίτερα, όταν είναι δεδομένο ότι η Ελλάδα έχει ήδη πετύχει τη δημοσιονομική
προσαρμογή σε πολύ μεγάλο βαθμό.

Και τότε, αυτή τη συμφωνία, η Κυβέρνηση οφείλει να τη θέσει στην κρίση του Ελληνικού
λαού – με τη διεξαγωγή δημοψηφίσματος.

Αλλά οφείλει και να την στηρίξει.

Οι συντηρητικοί συσχετισμοί στην ΕΕ, αποτελούν πρόκληση.

Εμείς αγωνιζόμαστε για να τους αλλάξουμε.

Σε καμία περίπτωση όμως δεν δικαιολογούν μια λιποταξία.
Μια φυγή που πιθανά να μας βάλει σε δρόμο χωρίς επιστροφή.

Αυτό το απεύχομαι.

Αντί της φυγής, χρειάζεται ένας συνεχής και επίμονος αγώνας για προοδευτικές αλλαγές.
Αλλαγές μέσα στην ευρωζώνη και στην Ελλάδα.

Για αυτό στο δημοψήφισμα, αυτό το δημοψήφισμα που θα καθορίσει τη θέση της χώρας στην Ευρώπη, τώρα και στο μέλλον και την προοπτική των Ελλήνων, σας καλώ να ψηφίσετε ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ.

Γιατί μια κακή κυβέρνηση ή μια κακή συμφωνία μπορούν να αλλάξουν, η έξοδος όμως από την Ευρώπη είναι ένας δρόμος χωρίς επιστροφή.

Και θέλω να είμαι απόλυτα σαφής: όσοι λέμε ΝΑΙ στην Ευρώπη, δεν είμαστε όλοι το ίδιο. Κάποιοι, συντηρητικοί ή υπηρέτες συγκεκριμένων συμφερόντων και κατεστημένων, επιμένουν στις συντηρητικές και αυταρχικές επιλογές τους, πολλές φορές φορώντας μανδύα δήθεν φιλολαϊκό.

Εμείς, θέλουμε και αγωνιζόμαστε για μια άλλη Ευρώπη, δημοκρατική, προοδευτική, αγωνιζόμαστε για και ΕΕ που υπάρχει χάριν των λαών της και υπηρετεί τα συμφέροντα των Ευρωπαϊκών λαών.

Θέλουμε μεγάλες αλλαγές και στην Ευρώπη.

Όχι πολιτικές λιτότητας.

Σας θυμίζω, ότι τις πλήρωσα και προσωπικά, από την ανάγκη να μην χρεοκοπήσει η χώρα.

Και αγωνιζόμαστε για να ανατρέψουμε τους συντηρητικούς συσχετισμούς.

Αυτό γίνεται εντός της Ευρωζώνης με ισχυρή φωνή.

Δυστυχώς, η κυβέρνηση με τον τρόπο που προκήρυξε το δημοψήφισμα, εγκλωβίζει τους προοδευτικούς πολίτες και τους απαγορεύει να εκφράσουν αυτή τους τη θέληση.

Δεν είμαστε ίδιοι με τη δεξιά.

Ούτε και με κάποιες άλλες πολιτικές δυνάμεις που λένε απλώς ΝΑΙ στο δημοψήφισμα.

Είμαστε διαφορετικοί και γι' αυτό αγωνιζόμαστε και θα συνεχίσουμε να αγωνιζόμαστε.

Γιατί θέλουμε μια Προοδευτική Ελλάδα σε μια Προοδευτική Ευρώπη.

ΝΑΙ ΣΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Και αγωνιζόμαστε:

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΛΛΑΔΑ

ΣΕ ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΕΥΡΩΠΗ

Φίλες και φίλοι,

Έζησα από διάφορα μετερίζια όλη την προσπάθεια του Ανδρέα Παπανδρέου για μία Ευρώπη κοινωνικά δικαιότερη, δημοκρατικότερη, αναπτυξιακά ισχυρή.

Έκανε και σκληρή κριτική προς την ΕΕ.

Αλλά πάλευε για το συμφέρον κάθε Ευρωπαίου πολίτη.
Μέσα στην Ευρώπη.

Έδωσα κι εγώ όλο μου το είναι σε αυτή την προσπάθεια.

Το Δεκέμβριο του 2002, στην Κοπεγχάγη, έζησα ως Υπουργός Εξωτερικών ιστορικές στιγμές όταν «κλείδωσε» οριστικά και αμετάκλητα η ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Θυμάμαι τα δάκρυα χαράς στα μάτια των Ελλήνων και των Κυπρίων.

Μία προσπάθεια δεκαετιών που είχε ξεκινήσει επί Ανδρέα Παπανδρέου από τον αείμνηστο Γιάννο Κρανιδιώτη και τον Θεόδωρο Πάγκαλο, δικαιωνόταν.

Θεμέλιο του αγώνα και της εθνικής προσπάθειας ήταν μία αδιαπραγμάτευτη αλήθεια:

Όσο δύσκολη κι αν είναι πολλές φορές η συνύπαρξη ή και η συνεννόηση με το ευρωπαϊκό συντηρητικό κατεστημένο,

η ένταξη και η συμμετοχή στον πυρήνα της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης είναι υπέρτατο εθνικό συμφέρον.

Για την υλοποίηση αυτού του οράματος εργάστηκαν για δεκαετίες εκατοντάδες άνθρωποι, από όλους τους κομματικούς σχηματισμούς.

Και έγινε πραγματικότητα.

Και για την Ελλάδα, και για την Κύπρο.

Φίλες και φίλοι,

Ο Ανδρέας Παπανδρέου στα εθνικά θέματα έλεγε πάντα «δεν πρόκειται να παραχωρήσουμε ούτε σπιθαμή γης, αέρα ή θαλάσσης».

Σήμερα, με την Ελλάδα περικυκλωμένη από κρίσεις, συγκρούσεις, αστάθεια, και ανθρωπιστικά δράματα, είναι εθνικά αναγκαίο, εθνικά υπεύθυνο να φωνάξουμε - Δεν πρόκειται να παραχωρήσουμε ούτε σπιθαμή από τη θέση της Ελλάδας στην Ευρώπη.

Την Κυριακή, με το εθνικά υπεύθυνο ΝΑΙ στην κάλπη,

Ένα πάντως που δεν θα ανεχόταν ο Ανδρέας Παπανδρέου - που αναγνώρισε την Εθνική Αντίσταση, που κατέργησε το φακέλλωμα, που συμφιλίωσε αριστερούς, κεντρώους και δεξιούς μέσα σε ένα κράτος δημοκρατίας, δεν θα ανεχόταν Υπουργός Αμυνας να υπαινίσσεται ότι την τάξη και την ηρεμία θα εγγυηθεί ο στρατός και όχι ο λαός και οι δημοκρατικοί θεσμοί.

Όπως σήμερα έκανε ο Υπουργός Αμυνας - της Κυβέρνησης "πρώτη φορά Αριστερά".

Γιατί, πρώτη φορά αριστερά ήταν το '81. Και εξασφάλισε τη δημοκρατική λειτουργία της χώρας με τον στρατό στους στρατώνες και του πολίτες κυρίαρχους.

Το λιγότερο που έχει να κάνει ο Πρωθυπουργός σήμερα, είναι να ζητήσει την άμεση παραίτηση του κ. Καμμένου.

Φίλες και φίλοι,

Δεν πρόκειται να δώσουμε σε κανέναν το δικαίωμα στο εξωτερικό να αμφισβητήσει ότι η Ευρώπη είναι συνειδητό μας και αδιαπραγμάτευτο ΘΕΛΩ!

Και δεν θα αφήσουμε κανέναν να μας γυρίσει στον εθνικό μεσαίωνα.

Δεν θα γίνει αυτή η χώρα τριτοκοσμική.

Η Ελλάδα είναι Ευρώπη.

Η Ευρώπη είναι Ελλάδα.

Μας συνδέουν οι κοινές αξίες της δημοκρατίας.